

[Thorndahl]

også, fordi dette beslutningsforslag med dets enorme bemyndigelse skulle bruges til vidtrækkende og væsentlige ting og ikke til noget, som energipolitisk allerhøjest kunne karakteriseres som pjatterier.

Så siger ministeren, at man med udgangspunkt i nogle afgørelser, som er truffet af højesteret, mener, at højesteret har taget stilling til det spørgsmål, som beslutningsforslaget rejser. Det kan jeg hverken afvise eller tage til efterretning, for det afhænger da helt af, på hvilket grundlag højesteret har truffet disse afgørelser, og på hvilke synspunkter de pågældende trafikanters advokater har lagt sagen frem for højesteret.

Socialdemokratiets ordfører bemærkede, at det afgørende for socialdemokratiet er trafik-sikkerhedshensynet. Ja men det er da udmærket. Det kan det da sagtens være, men det har bare intet med loven om forsyningsmæssige foranstaltninger at gøre, og hvis socialdemokratiet ønsker på regulær vis at få gennemført af trafik-sikkerhedsmæssige grunde nogle begrænsninger i vores hastigheder, så gør det da på den normale vis overensstemmende med grundlovens kapitel 5, som er det regelsæt, der er foreskrevet i den grundlæggende lovgivning for, hvordan beslutninger skal tages, og lad være med at benytte en bemyndigelseslov på den måde, det er sket.

Hr. Arne Christiansen kom jo meget let fra det – det er der måske mange forklaringer på – ved at kalde det popularitetsjagt og sige, at det var en gammel kending, vi her fremkom med. Ja, i sin ydre form, men i grundelsen er den jo helt anderledes, hr. Arne Christiansen.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen fra SF sagde også – og det kan hun da have ret i – at det var svært at tage stilling til, om hastighedsbegrænsninger betyder noget for energiimporten. Vi er enige i, at den nok betyder forsvindende lidt – det er i hvert fald overordentlig vanskeligt at få det dokumenteret reelt – men, siger fru Marianne Bentsen-Pedersen, det er heller ikke det, det drejer sig om for SF, det er det trafik-sikkerhedsmæssige. Ja men det er da også udmærket, det hører bare ikke hjemme i denne sammenhæng. Det er en forsyningslovgivning, der skal bruges i nationale krisesituationer. Det var udgangspunktet; det var derfor, vi fik den. Det var

en udlober af krigen i Mellemøsten i 1967, da Sinai blev erobret, der gjorde, at vi fik denne lovgivning op at stå.

Fru Lone Dybkjær fra det radikale venstre gør sig også til talsmand for det trafik-sikkerhedsmæssige, og det er også helt relevant og legitimt, men det hører bare ikke hjemme i denne sammenhæng. Indtil fru Lone Dybkjær kom ind i den endelige konklusion med en stillingtagen til beslutningsforslaget, var hun i overensstemmelse med den radikale gruppeformands tilkendegivelse her, da vi havde det til forhandling i anden forbindelse sidste forår, hvor han på det radikale venstres vegne tilkendegav, at man ud fra trafik-sikkerhedsmæssige hensyn gerne ville diskutere en indførelse af hastighedsbegrænsninger, men at det radikale venstre på det energipolitiske grundlag i hvert fald dengang måtte afvise det. Det, beslutningsforslaget lægger op til, er sådan set blot en konstatering af den holdning, som det radikale venstre dengang udtrykte til det; der er i hvert fald en klar overensstemmelse med det.

For retsforbundets vedkommende gælder også, at der var tale om en stillingtagen overvejende baseret på trafik-sikkerhedsmæssige hensyn. Jeg synes også, man kan tage en drøftelse af det i folketinget og få nogle hastighedsgrænser vedtaget på grundlag af det, det så handler om, nemlig trafik-sikkerhedshensyn. Det har blot ikke noget med de forsyningsmæssige forhold at gøre.

Afsluttende vil jeg sige, at det, det drejer sig om med dette beslutningsforslag, ikke er at behandle trafik-sikkerhedsmæssige spørgsmål; det er et helt andet bord, et helt andet problem. Det drejer sig for så vidt heller ikke om at diskutere, om den eventuelle energibesparelse skal ligge på nogle promille af energiimporten eller måske en procent eller deromkring, måske endda 2, hvis man strammer de teoretiske beregninger ganske gevaldigt op, men dette er et helt ubetydeligt interval i forhold til vores energiimport, det er slet ikke det, det handler om.

Nej, det, folketinget skal tage stilling til, er, om der er behov for at indføre disse hastighedsbegrænsninger, om det var af så afgørende betydning for hele landets forsynings-situation i marts 1979, at det var af vital betydning at få gennemført disse hastighedsbegrænsninger, som jo kunne gennemføres på normal vis i løbet af nogle få uger. Men